

LOS

WEDSTRIJDVISSSEN

De wintercompetitie van Hengelsportvereniging De Stokvissen uit Deventer bestaat uit een serie van acht losse wedstrijden. Dat biedt zowel voor de deelnemers als voor de vereniging veel voordelen, zo bleek eind november aan een plas langs de IJssel.

TEKST: GERT-JAN BUIJS > FOTOGRAFIE: RICK JANSEN

Met een reeks losse wedstrijden zit je nergens aan vast

sers van buiten de club deel konden nemen aan de serie winterwedstrijden. En zo zitten er op een zaterdag eind november ter hoogte van het clubhuis van de Deventer roei- en zeilvereniging Davenportia twintig vissers aan een plas langs de IJssel. Het betreft een spiksplinternieuw stuk water, dat is gegraven in het kader van het megaproject Ruimte voor de Rivier. Waar eerst nog deels een uiterwaard lag, staat nu 3,5 tot 4 meter water. Al kan daar al naar gelang de waterstand van de rivier zomaar een paar meter bijkomen of weer een meter afgaan.

VISSERS VAN BUITEN

Het deelnemersveld is in twee vakken van tien vissers verdeeld over verschillende oevergedeelten van de rivierplas. “Van de twintig deelnemers zijn er dertien geen lid van onze vereniging”, zegt Ter Beek die ook meevist en helemaal achteraan – het verst van de verbinding met de IJssel verwijderd – het parcours zit. “Met deze opzet van de winterwedstrijden trekken we ook veel wedstrijdvisser van buiten De Stokvissen. Zo hadden we de eerste wedstrijd vier Duitsers die meededen. Verder komen de deelnemers uit de wijde omtrek van Deventer.”

LAAGDREMPELIG

Hoewel de materiaalkeuze vrij is bij deze serie wedstrijden, wint de feederhengel het ruimschoots van de vaste stok. Secretaris Jeroen Vloon vist ook mee en kijkt tevreden om zich heen als hij zijn voerkorf vult. “De toeloop van niet-leden is een goed teken”, zegt hij boven het gekak van een grote vlucht ganzen die massaal de uiterwaarden opzoeken uit. “Dat komt mede doordat wij het laagdrempelig houden.

Deelname kost 10 euro, en daarbij leg je 5 euro in voor de poule. Er zijn vakprijzen voor de nummers 1 tot en met 3. Daarbij zit je ook in een poule van drie waar je nog de winst kunt pakken.”

HOGER NIVEAU

Het wedstrijdparcours mag dan onder water een zandbak zijn van nog geen jaar oud, de vis heeft dit nieuwe leefgebied al ontdekt getuige de vloermat die Jan Willem Nijkamp langzaam richting zijn net dirigeert. “De IJssel is het mooiste water dat er is, zeker nu het water stijgt”, zegt hij terwijl hij de brasem onthaakt. “En als je zoals ik elke week wel een wedstrijd wilt vissen, zijn die losse wedstrijden een uitkomst. Je schrijft je in, vist, pakt wellicht een prijs en de volgende keer ga je er anders anders heen. Of je komt terug”, zegt Nijkamp die geen lid is van De Stokvissen. “Bovendien denk ik dat het niveau van de deelnemers zo ook hoger ligt dan wanneer je alleen maar in clubverband vist.”

MOOIE PLATTEN

“En als er alleen clubleden meedoen aan de wedstrijden, zijn het vaak dezelfde die winnen”, voegt secretaris Vloon daar aan toe. Hij is dan ook blij met de aanwas van buiten de vereniging. “De Stokvissen is een relatief jonge vereniging, dus wij kunnen ook veel leren van andere, meer ervaren wedstrijdvisser. Zo snijdt het mes aan twee kanten.” Toch weet bijna iedereen wel een visje te vangen als de meeste stekken in de loop van de ochtend aardig productief worden. Vooral de vissers die het dichtst bij de doorgang naar de IJssel zitten, scoren aardig wat brasems – mooie, sterke zilveren riviervissen – afgewisseld met wat blankvoorn en een enkele kolblei.

Hoewel de hengelkeuze vrij was, won de feeder het van de vaste stok.

Jan Willem Nijkamp met een fraaie Ijsselbrasem.

BASIC FEEDEREN

Het merendeel van de wedstrijdvisser mikt met een combi van een mestpiertje en een made op brasem. “Piertje op de steel, grote made op de punt”, zegt Tonnie van der Vegt vanonder zijn grijze mutsje als hij weer een mooie platte pakt. Dat doet hij aan basic, maar goed materiaal: een goede feederstok, fikse molen met gevlochten lijn, korfje van 40 tot 60 gram, nylon onderlijn van ruim een meter 10/00 tot 14/00 en een haakje maat 10 tot 14. In tegenstelling tot zijn concullega's zweert Nijkamp bij maden. “Daar heb ik, ondanks dat pieren prima zijn voor de brasem, meer vertrouwen in. Op de rivier vang je vaak veel kleine vissen, met af en toe een bonus. Dat kleinere grut pakt toch sneller een made – en daarbij is er geen vis die geen maden lust”, zegt de ervaren wedstrijdvisser.

PROJECTSPIEGELS

In het vak aan de overkant dient zich tussen de voorns voor Jan Pellen een bonus aan in de vorm

van een spiegelpertje. Die ging een maand eerder samen met 149 andere 3-jarige spiegeltjes (en 250 schubkarpertjes) te water bij het bottenhuis van de roeiclub in het kader van het spiegelpertproject op de IJssel. Pellen wordt echter voorbij gestreefd door Willem Denekamp. Die lijkt in eerste instantie een hele sterke brasem te drillen, maar weet door zijn slip tijdig losser te zetten lijnbreuk te voorkomen en ook een projectspiegel te vangen. En daarna nog een, plus een uitgezet schubkarpertje. Samen met een aantal zeer fraaie brasems laat hij ruim 23 kilo noteren, wat hem de zege oplevert.

>> MEEDOEN

De serie winterwedstrijden van HSV De Stokvissen loopt tot eind februari – zie <http://destokvissen.mijnhengelsportvereniging.nl> – maar ook veel andere hengelsportverenigingen organiseren een wintercompetitie. Informeer daarom zeker bij je eigen vereniging naar de mogelijkheid om deel te nemen aan een winterwedstrijd.

Het winterwissen in competitieverband kan soms knellen. Er staat een datum geprikt – meestal in het weekend – en dan moet het gebeuren. Maar qua weersomstandigheden kan het zeker in de wintermaanden wel eens even slikken zijn. En wie een baan en/of een gezin heeft, komt regelmatig tot de ontdekking dat er te weinig uren in een weekend zitten. Je kunt echter amper wedstrijden laten schieten, want dan ben je bij voorbaat kansloos voor het eindklassement.

DILEMMA

Tegen dit dilemma liepen ze bij HSV De Stokvissen uit Deventer ook aan.

“Sinds drie jaar organiseren we een serie winterwedstrijden”, zegt wedstrijdsecretaris Tim ter Beek. “Het eerste jaar deden we dat nog in competitieverband. Maar een aantal deelnemers miste een paar wedstrijden en kreeg dus extra punten aan de broek – en dan moet je wel heel goed vissen om die achterstand nog in te lopen.” Daarop kwam de vraag of de winterwedstrijden niet op zichzelf konden staan. Dan zit je nergens aan vast en is het elke keer weer een nieuwe ronde met nieuwe kansen.

NIEUW WATER

Het verzoek vond gehoor bij de wedstrijdafdeling van De Stokvissen. Die bepaalde ook dat sportvis-